

# Yorgun Umutlar

– AuBaDe) · 31 Aralık 2025

Zamanın çarkında eridi hayat  
Dünde kalan izi silemiyorum  
Gün yüzü görmedim olmadım rahat  
Bundan sonrada hiç beklemiyorum.

Gözümün önünde her gün o sahne  
Gönlümün harına oldun bigane  
Yıkılsada başıma bu virane  
Kurtaran olurmu bilemiyorum.

Geçmişin yüküyle büküldü belim  
Tutmuyor dizlerim, varmıyor elim  
Köyüme dönmekti benim hayalim  
Sılaya bir türlü dönemiyorum.

Böyle gelmişiz biz böylede gider  
Elemlle başladı, çileyle biter  
Dünyada her şey aslına çeker  
Sonumu hayıra yoramıyorum.

Geceler dert ortağım, sırlar derin  
Sıcağı kalmadı artık ellerin  
Rüzgarı estikçe eski günlerin  
Yeline kapılıp gidemiyorum.

Mevsimler deęişir, takvimler biter  
Hasretin dumanı serimde tüter  
Bu kadar acı da canıma yeter  
Tütmeyen bacayı yakamıyorum.

27 kasım 2025